Р Е Ш Е Н И Е
№ 41897

гр. София, 28.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 09.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев
ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова
Биляна Икономова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Вихра Попхристова, като разгледа дело номер **7748** по описа за **2026** година докладвано от съдия Биляна Икономова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Образувано е по касационна жалба на Р. Е. Р. против решение № 1932/02.06.2026 г. по АНД № 3381/2026 г. по описа на СРС, 22-и състав.

Твърди се, че СРС е разгледал жалба срещу ЕФ серия К № 0014407 на СДВР, а касаторът бил подал жалба срещу ЕФ серия СС № 14407 на СДВР. По изложени в касационната жалба съображения моли оспореното решение и потвърдения с него ЕФ да бъдат отменени.

В съдебно заседание касаторът Р. Е. Р., редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът - СДВР, редовно призован, не изпраща процесуален представител. Изразено е писмено становище, като се моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна, а оспореното решение – оставено в сила. Твърди се, че правилно била ангажирана отговорността на законния представител на дружеството. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Представителят на Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, предлага решението да бъде оставено в сила.

Административен съд София-град, I-ви касационен с-в, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице

срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима.
Разгледана по същество, е ОСНОВАТЕЛНА.
Районният съд е установил следната фактическа обстановка: на 29.12.2025 г., в 14:50 часа моторно превозно средство лек автомобил „А. А 6“ , с рег. номер КН 8888 ВК, се движело с посока на движение от тунел М. Б. към С., път А-3 км. 0+672, като при ограничение на скоростта 140 км/ч е засечено движение със 155 км/ч след приспаднат 3 км/ч толеранс в полза на водача, т.е. с превишение 15 км/ч. Нарушението било установено със система за секционен контрол на средна скорост Karsh V.-35000 ANR с № СКТ 20422 – СКТ 20402, одобрено и вписано в регистър. Автомобилът бил собственост на „ДАЦИ-Р“ ООД, чийто законен представител бил Р. Е. Р.. На последния с ЕФ серия К № 0014407 на СДВР е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 17,89 евро /34,99 лева/ на основание чл. 189, ал. 4 във връзка с чл. 182, ал. 3а във връзка с ал. 2, т. 2 ЗДвП за нарушение на чл. 21, ал. 3 във връзка с ал. 1 ЗДвП. Прието е, че правилно е ангажирана отговорността на жалбоподателя, като на основание чл. 182, ал. 3а във връзка с ал. 2, т. 2 ЗДвП била наложена глоба в размер на 25,56 евро /49,99 лева/. При това с оспореното решение СРС е потвърдил издаден ЕФ серия К № 0014407 на СДВР, с който на Р. Е. Р. за нарушение на чл. 21, ал. 3 във връзка с ал. 1 ЗДвП на основание чл. 189, ал. 4 във връзка с чл. 182, ал. 3а във връзка с ал. 2, т. 2 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 25,56 евро /49,99 лева/.
Настоящата съдебна инстанция приема, че волята на СРС е противоречива и неясна, което препятства извършването на проверката на обжалвания съдебен акт. В случая не е изяснен предметът на образуваното пред СРС производство, което рефлектира върху преценката за допустимост на жалбата.
С депозираната пред СРС жалба Р. Е. Р., законен представител на „ДАЦИ-Р“ ООД, ЕИК[ЕИК], оспорва ЕФ серия СС № 14407 на СДВР, като прилага екземпляр от цитирания ЕФ, с който за нарушение на чл. 21, ал. 3 във връзка с ал. 1 ЗДвП на основание чл. 189, ал. 4 във връзка с чл. 182, ал. 3а във връзка с ал. 2, т. 2 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 25,56 евро /49,99 лева/.
С изпращане на преписката до СРС е приложен ЕФ серия СС № 0014407, с който на Р. Е. Р., законен представител на „ДАЦИ-Р“ ООД, ЕИК[ЕИК], за нарушение на чл. 21, ал. 3 във връзка с ал. 1 ЗДвП на основание чл. 189, ал. 4 във връзка с чл. 182, ал. 3а във връзка с ал. 2, т. 2 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 25,56 евро /49,99 лева/.
Установява се при запознаване със съдържанието на двата ЕФ, че за едно и също нарушение на едно и също лице са издадени два отделни ЕФ с различни номера. Видно от приложения екземпляр към жалбата, по която е образувано производството пред СРС, ЕФ серия СС № 14407 е връчен на 06.02.2026 г., а от писмото, с което се изпраща преписката до СРС, ЕФ серия СС № 0014407 е връчен на 06.02.2026 г., но в отдел „Пътна полиция“ СДВР няма получено доказателство /разписка/ за връчването му, респ. и на кого е връчен.
Именно поради разминаването в екземплярите на ЕФ за едно и също нарушение СРС е следвало да извърши по-задълбочена преценка за допустимост на жалбата, с която е сезиран, като изясни кой от двата екземпляра на ЕФ се оспорва и спазен ли е срокът за оспорване, както и обсъди факта на прилагане по делото на екземпляр на ЕФ с различен номер.
Следва да се отбележи и, че в решението си СРС всъщност е обсъждал ЕФ серия К № 0014407, какъвто не е приложен по делото, но поради обсъдения по-горе пропуск, не е възможно поправяне на допусната очевидна фактическа грешка по реда на чл. 33а НПК /в сила от 31.10.2025 г./, приложим на основание чл. 84 ЗАНН.
С цел обективното разрешаване на спора обжалваното решение следва да бъде отменено, а делото

– върнато за ново разглеждане от друг състав на съда при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона /чл. 221, ал. 2 във връзка с чл. 222, ал. 2 и чл. 224 от АПК/. При новото разглеждане съдът следва да извърши преценка за допустимост на жалбата, при спазване на принципа за служебното начало и при необходимост след даване на указания за изясняване кой е оспорваният от Р. Е. Р. ЕФ, съответно – събиране на доказателства издаден ли е ЕФ серия К № 0014407 и спрямо кого, оспорен ли е, какъв е резултатът от оспорването, да се произнесе по основателността на жалбата, с която е сезиран, досежно издаден ли е законосъобразно оспореният ЕФ, като обсъди изрично издаването на два броя ЕФ за едно и също нарушение с идентично съдържание, различаващо се единствено в номерата на издаването им, и налице ли е анулиране на някой от тях.

На основание чл. 63в ЗАНН във връзка с чл. 226, ал. 3 АПК и доколкото спорът не е разрешен по същество, по аргумент от чл. 63д, ал. 1 ЗАНН във връзка с чл. 143 АПК при новото разглеждане на делото съдът следва да се произнесе и по направеното искане за присъждане на разноски.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-ви касационен с-в

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 1932/02.06.2026 г. по АНД № 3381/2026 г. по описа на СРС, 22-и състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд при спазване на указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени с постановения от касационната инстанция съдебен акт.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: